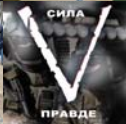

РАШИЗМ — ЦЕ

РАШИЗМ — ЦЕ

Війна Росії проти України почалася у 2014 році з незаконної анексії Криму та окупації частини Донбасу. 24 лютого 2022 року російські війська здійснили неспровоковане повномасштабне вторгнення на українську територію. Так була розв'язана перша у XXI столітті континентальна війна в Європі.

29 липня 2022 року російські війська завдали удару по колишній виправній колонії в окупованій Оленівці на Донеччині, де утримують українських військовополонених. В результаті цього теракту загинули понад 50 наших захисників. В Україні та по всьому світу пройшли акції протесту проти вбивства українських бранців: Єлена Фанайлова, російська письменниця, журналістка, кореспондентка «Радіо Свобода» зазначає, що особисте зло виявляється метафізично сильнішим за соціальність, воно замовляє майже російських воєнків, спонукаючи їх діяти за певним сценарієм: «Вбий українця, катуй українця, гвалтуй українця будь-якою статтю та віку». Це по-справжньому безсоромний спосіб владі відкрити канали зла в межах і спрямувати його на новий (український) об'єкт»

Неймовірна жорстокість, з якою російські загарбники знищують в Україні все живе, ставить перед нами питання: як зрозуміти те, що відбувається? Як правильно назвати явище, страшними проявами якого стали «Бучанська різанина», місто-цивтар Маріуполь, майже щоденні обстріли Харкова, Одеси, Миколаєва та інших міст і сіл, знищені храми, пограбовані музеї, випалені тисячі гектарів землі, тисячі вбитих, замучених, зґвалтованих, скалічених українців?..

Жінка тримає плакат з написом проти війни в Україні. На думку Голови Українського інституту національної пам'яті Антона Дробовича, «не всі росіяни негідники і розпалювачі війни. Є серед них і порядні люди, які вимушені зводити і навіть намагаться щось їй протиставити. Але ми маємо чесно визнати, що таких росіян неймовірно мало»

ЗЛО, ЯКЕ ШТОВХАЄ ЛЮДСТВО У ПРІРВУ

Ми боремося не лише за Україну, не лише за її незалежність, не лише за українців та їхніх близьких. Ми боремося за весь світ, бо це — початок Третьої світової війни. Тут у нас чудова увертюра до Третьої світової. Тому завжди може не закритися, і перша дія починається будь-якої миті

Сергій Лойко
журналіст, Los Angeles Times, BBC, CNN, TRD

Можливо, згодом у науковому дискурсі з'явиться інший термін, але зараз для визначення цього Зла найбільш адекватним і справедливим видається слово «рашизм».

Неологізм «рашизм» виник внаслідок поєднання слів «Раша» (від англійського Russia) і «фашизм». Це слово поки що не належить до наукового та офіційного дискурсу, але його знає кожен українець і, мабуть, кожен росіянин. Слова «рашизм» і «рашисти» все частіше можна почути і від політиків та громадян інших держав, які підтримують Україну й українців, бо розуміють, що йде війна проти Зла, яке штовхає людство у небуття.

Рашизм — це квазі-ідеологія, замішана на суперечливому поєднанні ідей фашизму і більшовизму, нацизму і евраїзміта, реваншизму і ксенофобії з мімікрією під «духовність православ'я» та «велич російської культури».

Цивілізований світ свого часу примирився з рашизмом, не зупинив його після воєнних злочинів і нелюдської жорстокості російських військових у Чечні, Грузії, Сирії. Примиряючись зі Злом, ми не зберігаємо мир, як декому здається, а лише плекаємо Зло, що розповзається світом. «Якщо ви вважаєте, що ми зупинимось на Україні, — подумайте 300 років», — заявляють пропагандистські рупори Кремля. Нам справді треба думати, як зупинити це Зло, що не зупиниться саме.

Національний літературно-меморіальний музей Григорія Сковороди на Харківщині знищений прямим влучанням російської ракети у ніч проти 7 травня. «За 80 років на нашому континенті такого варварства не було. Рашизм — це поняття, яке буде в історичних книжках, в укових відлелідках, залишиться на уроках», — заявив Президент Володимир Зеленський

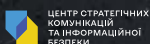

Зруйнована російськими окупантами Харківська спеціалізована школа №17. Михайло Єшпелін, професор університету Емюрі (США) вважає: те, що зараз відбувається в Україні є проявом онтоциду (від д.-гр. бiтoс — суцiє, бiття та лат. caedo — вбиваю) — тотального знищення бiття як такого, що вклучає і геноцид і етнoцид. «Онтоцид на практицi — тактика витпаленої землi. Нищiцiй агресор перевернув рекорди фашизму середини ХХ столiття за розмахом онтоциду»

Український письменник, публіцист Горь Гарін у книзі «Злоданин колективістського путінна тише»: «Сьогодні вже багатом зрозуміло, що саме Україна стане тилою точкою опори, на якій зламається хребет Імперії зла»

Організатори:

Над виставкою працювали:

Ганна Байкевич, Віталій Бака, Леся Бондарук, Сергій Горобець, Олександр Гордильов, Ігор Каретніков, Максим Маноров, Віталій Огієнко, Олена Охрімух, Наталія Позняк-Охрімух, Ігор Пошивайло, Ольга Сало, Наталя Слобожаніна, Володимир Тилішак, Вікторія Ярєненко
Дизайн: Олег Сідоренко
Редагування: Ірина Буланенко

У виставці використані фото та інші матеріали:

Українського національного інформаційного агентства «Укрінформ», ТРК «Тристанець», Штабу порятунку спадщини Павла Бармута, Марії Базелюк, Алли Гребенкової, Юлі Буш, Лалі Добрянкової (Грузія), Вітаса Едунейтиса (Литва), Івана Захаренка, Ігоря Захаренка (Далекі Ізвіща), Леоніда Логвиненка, Михайла Марківа, Валентина Охолопюка, Богдана Пошивайла, Сергія Стрєнєнка

РАШИЗМ — ЦЕ...

Культ традиції, на який спираються ідеології фашистських режимів, у російському дискурсі відомий як «скрепи».

«Духовні скрепи» – ідеологічні настанови в Росії, що позначають «традиційні цінності» населення РФ і застосовуються як підґрунтя для російської військової експансії.

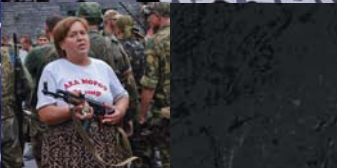
У широкий вжиток цей термін увійшов після 12 грудня 2012 року, коли російський президент у посланні до Федеральних зборів сформулював, які «скрепи» мають лежати в основі «русского міра»: канонічне православ'я, російська мова, спільна історія.

Одним із головних інструментів політики в сучасній РФ є Російська православна церква. Саме московський патріарх Кіріл (Гундяєв) використав поняття «духовні скрепи» для опису доктрини «русского міра». З допомогою РПЦ Кремль здійснює проросійську інтеграцію на всьому пострадянському просторі, а глава РПЦ – вірний слуга путінського режиму – беззаперечно підтримує широкомасштабне вторгнення в Україну.

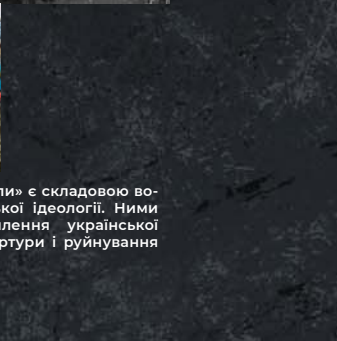
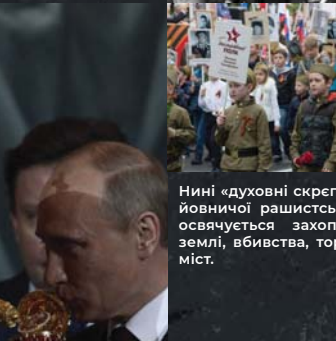
«СКРЕПИ»

Російська пропаганда використовує ностальгію за СРСР як інструмент впливу на різну аудиторію. Гра пропаганди на цій ностальгії сформувала в населення Криму, східних регіонів України негативне ставлення до Заходу (ЄС, НАТО, США) як одвічних противників СРСР, а до населення Західної України як до «бандеро-фашистів-націоналістів», які нібито вбивають усіх, хто заговорить російською.

Нинішня Росія нічим не відрізняється від тієї Росії, яку знали наші предки, попередні покоління українців. У Росії панує культура насильства чи навіть культ насильства. Ця держава не може уявити себе без насильства і це її духовні скрепи. Вони намагаються цим терміном назвати щось інше, але ні – насправді насильство і є тим, що скріплює цю імперію до купи. Так було і так залишиться

Мирослав Маринович
філософ, політолог радянського режиму

Нині «духовні скрепи» є складовою вийовничої рашистської ідеології. Ними освячується захоплення української землі, вбивства, тортури і руйнування міст.

РАШИЗМ — ЦЕ...

Режим сучасної РФ часто називають «путінізмом». Адже основою російської політичної системи є монополія на владу Володимира Путіна.

Відколи він став президентом, політичні технологи почали формувати культ його особи. Для цього використали патерналистські настрої пострадянського російського суспільства. Воно любить правителів, з іменами яких пов'язане розширення і зміцнення імперії, і не поважає тих, з ким асоціюють її ослаблення та розвал.

Росіяни цілком усвідомлено бажали «сильної руки», яка має дбати про громадян і при цьому з кулаками захищати національні інтереси. Це прагнення й було спроектоване на особистість президента РФ.

Путін, отримавши «легітимну» можливість бути президентом довічно, став царем. Своєю метою він проголосив «збирання російських земель». А його політлічниця послідовно сформували образ глави великої держави, здатного вирішити всі проблеми країни, на тлі невдоволення епохою Бориса Єльцина.

Для культу диктатора характерним є підкреслення його маскулінності та мачізму. Пропагандисти, іміджмейкери, політтехнологи провели не одну інформаційну кампанію, яка мала показати мужність, волевічність, молодість Путіна, його здатність на ризике та радикальне знищення ворога. Такий образ ліпили в тому числі за допомогою фотографій Путіна з голими торсом на коні чи на риболовлі, на ковчезному поїзді, під водою і в небі зі стрілками; за кермом танка, екскаватора, болта «Формули-1», снігохода, мотоцикла. «Якщо ви хочете знати добрий приклад токсичної маскулінності, то це саме та людина» — прокоментував що жовіо лідера РФ колишній прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон

Овими із політтехнологіями просили для підтримання істерії навколо постаті воєра в РФ є громадська прокремльська організація «Отряды Путина». Її у 2012 році створив у Краснодарському краї Марат Дінаєв. Бойові пенсіонери надають на офіси організаторів збираються на мітинги, записують і виставляють в Інтернет відео, в яких прославляють президента («Росії нашої нікого не загрожує, допоки Путін при владі! Ура!»), збуджено розносять українським «бандерівцям» заводи прервів, їм прикино стандартні — вереск, істерія, гасла

КУЛЬТ ВОЖДЯ

Як і нацистський режим у Німеччині, путінська Росія активно продуває культ особи лідера серед підліткового покоління. У Росії є власний «Гітлерюгенд» — масова мілітарна дитяча організація

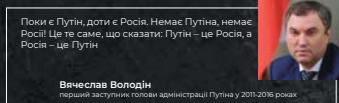
Путін став для росіян еталоном національного лідера — «фаховий силовик», «вправний спортсмен», «чуйна людина», «хревий християнин». Йому присвячують пісні, вірші, церемонії в дитячих і молодіжних організаціях.

Головну роль в утвердженні культу Путіна відіграло «ручне» телебачення. Як найдоступніший для масової аудиторії канал інформачії воно під повним контролем держави перетворилося на інструмент пропаганди винятковості Путіна та його ідей про споконвічні російські території.

Загальне поклоніння лідеру зміцніло в росіян після незаконної анексії Криму та початку «спеціальної воєнної операції» в Україні. Втім гіпертрофована персоніфікація режиму не повинна звільняти російський народ від відповідальності за розв'язану ним криваву війну проти нашої держави.

Депутатка Держдуми Анна Куаніко записала з учнями Волгоградської шостої «ур-патріотичної» музичної відеооплі про Путіна «Двадцять років, ми с тобой». Співачка, що діти готові йти з ним в «останній бій». Поки весь цивілізований світ обурюється інтриганським використанням дітей у пропаганді війни, пресекретар Дмитрій Песков так пояснює шао оду Путіну: «І у старшого покоління, і в молодого є найрізноманітніші прояви симпатій до президента»

Поки є Путін, діти є Росія. Немає Путіна, немає Росії! Це те саме, що сказати: Путін — це Росія, а Росія — це Путін

Вячеслав Володин
перший заступник голови адміністрації Путіна у 2011-2016 роках

ЯК ПУТІН ІДЕ ШЛЯХОМ ГІТЛЕРА

Владу отримав із рук пристарілого президента Гденбурга	1934	2000	Владу отримав із рук хворого президента Єльцина
Людина року за версією журналу Time	1938	2007	Людина року за версією журналу Time
Олімпіада в Берліні для покращення іміджу	1936	2014	Олімпіада в Сочі для покращення іміджу
Плебсцит в умовах окупації Австрії	квітень 1938	березень 2014	«Референдум» в умовах окупації Криму
Аншлюс Австрії			Анексія Криму
Окупація Судет під приводом захисту німецькомовного населення	жовтень 1938	квітень 2014	Інтервенція на Донбасі під приводом захисту російськомовного населення
Порушення Версальського договору			Порушення Будапештського меморандуму
Повномасштабне вторгнення в Польщу	1 вересня 1939	24 лютого 2022	Повномасштабне вторгнення в Україну

РАШИЗМ – ЦЕ

З приходом до влади Владіміра Путіна, який назвав розпад СРСР найбільшою катастрофою XX століття, Росія взяла курс на повернення статусу наддержки. Путін скористався тим, що російське суспільство було невдоволене ліберальним демократичним експериментом і мало жагу до повернення ролі «старшого брата».

Російський обиватель готовий визнати будь-що, але не рівність з іншими народами колишнього Союзу. Бо для нього Росія – наступниця Російської та совєтської імперій, колишні республіки – частини Росії, що відпали від неї, а не сусідні суверенні держави.

Взимку 2004 року в Україні відбулися протести відомі як Помаранчева революція. Їх спринимий масово фальсифікації результатів президентських виборів на користь кандидата Віктора Януковича. У листопаді 2013 року – лютим 2014-го українці вийшли на Революцію гідності за європейське майбутнє проти поросійського режиму Януковича. Кремль і Путін не просто підтримували його, а й інвестували чималу суму російським нафтододатків, ідеологів, політологів, шоу-бізнесу. Руками Януковича Росія мала забезпечити контроль над Україною. Втеча колишнього українського президента до Росії спонукала Путіна до відкритого протистояння із Заходом.

ІМПЕРСЬКИЙ РЕВАНШИЗМ

Одним з інструментів російського імперського реваншу було нав'язування українцям спільної історії і фобіями російським народам для розмивання ідентичності в багаточисельності. Провідником цієї ідеології був, наприклад, міністр освіти Дмитро Табачник. Він як прихильник російсько-радянської історичної парадигми викреслює з українського освітнього програму УПА, дисидентів, Помаранчеву революцію, натомість повернув російську мову «Велику вітчизняну війну», тру, Сарица, кастетовані, Православні, колишній політказань радянського режиму Мирослава Маринюк назвав призначення Табачника «іласом українству». Таке враження, що українфобії живуть відуцтвом, що це який вирішальний бій. Небезпека в тому, що за допомогою Росії буде шалена атака українфобської сили в Україні.

В основу російського імперського реваншизму лягла доктрина невід'ємного права росіян на возз'єднання з відділеними народами та їхнього обов'язку захищати співвітчизників будь-якими методами за межами РФ. Пропаганда подає цю експансію як справедливе «збирання споконвічних земель».

Мажно великий рісвіт підживлюють характерною багетристичною, кімковий риком РФ заложений романами про «попанданія» – мандрівника у часі, які виправляють хід історії. З неіваисними бандерівцями, англосаками, фашистами минулого розправляються браві російські спецназівці озброєні сучасними званнями і знаряддями. Це не просто переписування історії, а поїмка за історичні кривди, коли Росії не дали прожити на повну свою велич. Це можна виправити бодай у художній фантастичній, яка одночасно пліаєк неіваість до України та світу.

Узв'язи під контроль президента України Віктора Януковича та його політичну силу Партію регіонів Російська Федерація домоглася підписання 2010 року в Харкові угоди про продовження до 2042-го терміну базування Чорноморського флоту Росії у Криму в обмін на знижку на газ. Експерти назвали той договір відомою Україні від власної безпекової політики. На засіданні Радою, де відбувалося ратифікаційне тав звання Харківських угод, опозиція намагалася зрівати демонтаж суверенітету – закидала президію яйцями.

Щоб реставрувати імперію, путінський режим відновив всевідда репресивно-силового блоку, управлінський вертикаль, однопартійність, сировинну економіку, цензуру, пропаганду. Це дало змогу відсторонити від участі в житті країни приватний капітал, взяти під контроль медіа, ліквідувати регіональне самоврядування, монополізувати владу в середині країни і перейти до зовнішнього підкорення пострадянського простору.

Російська православна церква завжди була на службі у державі. Вона активно долучилася до творення і протегування імперського реваншу. В Україні РПЦ позиціонувала ідеологію «русского міра» через мережу організацій, як наприклад Всєукраїнське православне братство Александра Невского. Їх використовували для підбурювання українських вояєв проти державної влади і курсу на європейську та євроатлантичну інтеграцію, які ополушували зарадо православної єдності російського та українського народів.

Серед мотивів, що спонукали Владіміра Путіна на відновлення в Україні, особливе місце завжди займало його уявлення про те, що він виконує історичну місію щодо відновлення Російської імперії. З червня Путін пішов далі, порівнявши себе з П'єтером I, який завжди був об'єктом захоплення Путіна. Він навіть тримає бронзову статуетку імператора на своєму «парадному столі». А російські чиновники останніми тижнями з особливим енергією пропують паралелі між путінською Росією та імперською часів П'єтра. Схоже, Путін припускає, що Захід, як і кілька століть тому, схематється і визнає ці регіони російськими.

Передусім Москву цікавить Україна, наші матеріальні та людські ресурси, тисячолітня історія. Тому РФ понад 25 років нашої незалежності пробувала накинути нове ядро під висівками СНД, Євразійський та Митний союзи. Нас переконували у спільній історії і культурі. Нас робили залежними від російського газу і нафти.

Російський імперський реванш супроводжується кампанією популяризації Сталіна як успішного менеджера, який розбудував велику країну, та ефективного воїньського, який переміг у війні. Комуністи в Росії та інших пострадянських країнах відродили культ вождя, який їхні історичні попередники забували ще 1950-го. З 2014 року в Україні почалася декомунізація, яка поклала край реінвації сталінізму.

The New York Times
американська газета

Генеральний консул Росії в Криму Владімір Андреев виступав на проросійському мітингу в Севастополі у квітні 2012 року. Москва була низка громадських організацій та партій, які агітували на відновлення імперії та повернення українського півострова з Севастополем у «єдину гавань». Діяльність цих організацій і партій створила сприятливий ґрунт для окупації Криму в 2014 році.

Путін відкривав пам'ятники російському імператору Александру III спочатку – в Ялті в окупованому Криму, потім – в Гетчині в РФ. Він захоплюється фразою, яку приписують Александру III: «У Росії є тільки два союзники: армія і флот». Часи правління цього імператора (1881-1894 роки) позначені згортанням паві і саєбод у Росії, переходом до реакції. Інтерес Путіна до періоду Російської імперії, відкриття тематичних пам'ятників обслуговує Російське історичне товариство на чолі з керівником Служби зовнішньої розвідки РФ Сергєєм Нарішкіним. Російським істеблшмент поділяє путінське влодбаннє, вважаючи себе «білою кісткою» і новими дворянами.

РАШИЗМ — ЦЕ

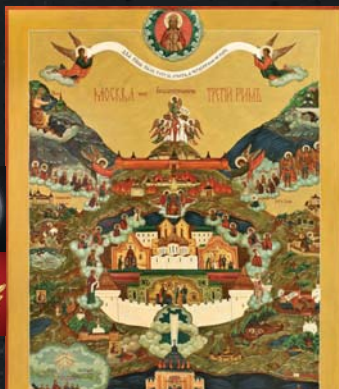
У липні 2021 року в російських ЗМІ з'явилася стаття за підписом Пуліна «Про історичну єдність росіян та українців». У ній російський президент заперечує право українського народу на національну самобутність, самовизначення, суверенітет і територіальну цілісність.

Карло Боссолі
«Кримський пейзаж з татарами»
1842

Він проявив себе як прихильник старої імперської концепції про «триєдиний російський народ», гілками якого нібито є великороси (росіяни), малороси (українці) та білоруси. Ця концепція застаріла і була відкинута ще на початку ХХ століття. Вже у радянські часи говорили не про один, а про три різні, але братні народи, що мають спільну історичну колиску. З розпадом СРСР з'явилися адепти давніх українофобських поглядів – колись загальнопоширених, а нині цілком маргінальних. І ось вже й диктатор Росії приєднався до цієї маргінальної компанії свідків «триєдиного народу».

У Росії актами геноциду супроводжувалися будь-які завоювання війни – чи то підкорення Сибіру, чи завойовання Криму. Так у Криму в результаті Російсько-турецької війни 1768-1774 років та Кримської війни 1853-1856 років із 400 тисяч кримських татар, які мешкали на півострові до анексії, на кінець ХХ століття залишилося менше 200 тисяч.

Для обґрунтування претензій на історичну і культурну спадщину Візантії Москва вважала зображення двоголового орла який досі є державним гербом РФ. «Місянську» концепцію «Москва – Третій Рим» РПЦ канонізувала в іконостасі

Ідея вишості російської нації, її месіанства, зародилася в Москві у 1500 році, коли старець Фелюфій заявив, що Москва є нащадком Римської імперії, Третім (і останнім) Римом, бо: «два Рима падоша, а третій стоїт, а четвертому не бити».

Концепція «Москва – Третій Рим» мала величезний вплив на розвиток російської філософії ХІХ століття і подальше формування російських державних міфологем. Одна з них – концепція «старшого брата», яка, на думку росіян, давала їм право вказувати іншим народам, як їм жити, що робити, і чи жити взагалі.

КСЕНОФОБИЯ І КУЛЬТ «СТАРШОГО БРАТА»

Хворобою «цивілізаційної вишості» свого часу перехворіли різні народи. Хтось ніс «тягар білої людини» в африканських тропіках, хтось намагався звести до рабського становища «унтерменшів» у Східній Європі. Але ідея російської виключності та вишості пережила ті часи і процвітає нині. Росіяни на підкорених та окупованих землях владштували геноциди у ХІХ столітті, продовжили це робити у столітті ХХ, а зараз ми це бачимо у ХХІ.

Ще одним супутником російської експансії є тотальна асиміляція населення на підконтрольних територіях. Під маркю «великої русської культури» згоріло навчання рідною мовою, припинилося видання творів, знищувалися інтелектуали та національні лідери. Один із залізних аргументів прозвучав понад півтора століття тому в сумнозвісному Валувському циркулярі: «никакого особенного малоросійського язика не было, нет и быть не может».

Завоювання Росією Кавказу протягом 1817–1864 років призвело до тотального винищення і виселення місцевого населення. До 1870 року в Закавказ'ї на чорноморському узбережжі від Сочі до Анчехи залишилося від 2 до 8 відсотків населення черкесів. Нині загальні диспори по всьому світу домагаються визнання цих подій геноцидом черкеського народу

Пйотр Грузінський
«Завищені горцями аула при наближенні російських військ» 1872

Русизм — це особлива форма людинонавистицидної ідеології, заснована на великодержавному шовінізмі, повній бездуховності та аморальності. Відрається від відомих форм фашизму, расизму, націоналізму особливою жорстокістю і до людини, і до природи. Володіння рабською психологією, навриване на хибній історії, на окупованих територіях і народах, що принижуються

Джордж Дудаєв
Російське Кордони Чеченської Республіки Ічкерія

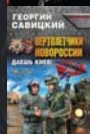
Культурний тиск русифікації зазнавали й інші народи. Нині на території Російської Федерації проживають більше як 100 народів і національностей, однак прояви їхнього національного життя зведені до фольклорно-фестивальних. Для успішної кар'єри в Росії краще забути свою рідну мову і швидше стати «русским». І це не так складно, адже рідні мови вилучені з переліку обов'язкових шкільних предметів у національних республіках – суб'єктах федерації.

В Росії заборонені національні політичні партії і жорстко переслідуються активісти національних рухів. Будь-які протести проти асиміляції та знищення корінних мов у сучасній РФ ігноруються або придушуються. Водночас, саме представникам корінних народів (буряттям, тувинцям, дагестанцям та іншим етносам) на сучасному етапі російсько-української війни Московію відведена роль гарматного м'яса, що є ще одним проявом етноциду.

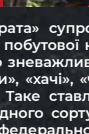
10 вересня 2019 року в Києві біля парламенту Удмуртської Республіки вчинили вбивство Альберт Раїн вчинив акт самоспалення, протестуючи проти вилучення удмуртської мови зі шкільної республіки. Влада жодним чином не відреагувала на цей жест відчуження

Типові стереотипи сприйняття росіянами сусідів культурної російської художник Вася Ломкін висміє у картині «Великая прекрасная Россия». У 2016 році Новосибірський суд звинувачив роботу екстремістською, але через два роки обвинувачення зняли

Екстремістські книги на кшталт опусів Глеба Боброва чи Георгія Савицького виділяються в РФ сервісами. Після 2014 року з'явився новий герой – захисник Новоросії

Культ «старшого брата» супроводжується роздумуванням побутової ксенофобії. В РФ стали нормою зневажливі назви інших народів: «чурки», «хачі», «чубурки», «хохли», «піндоси». Таке ставлення нормалізується відповідного сорту гумором, транслюванним на федеральному рівні в гумористичних програмах.

Не відстає і кінематограф. Хрестоматійними прикладами стали культові фільми «Брат-2», «Ми з майбутнього-2» та інші. Російській книжковій магазини заповнені ксенофобською літературою.

Комічні образи надолугих гастарбайтерів-таджиків Рахманова і Джамшута з телерадіо «Наша Радіо» лягли на благодатний ґрунт побутової ксенофобії, характерної для сучасної РФ

РАШИЗМ — ЦЕ...

Рашизм, як і будь-який авторитаризм, зневажає демократію. Нижче наводимо головні події, які призвели до знищення паростків демократії в Росії.

12 травня 2008 року створений Роскомнадзор – федеральний орган, який здійснює цензуру ЗМІ. Має право блокувати публікації, додатки, сайти, анулювати реєстрацію медіа.

Провокаційні банери, розгорнуті рашистськими байкерами «Нічні вовки» в Москві на боксерському поєдинку 12 грудня 2015

Ангела Меркель та Дмитрій Медведєв на церемонії відкриття газопроводу «Північний потік». Business as usual (так кажуть, коли все триває, як завжди, попри складну ситуацію) з рашизмом

6 травня 2012 року поліція та ОМОН розігнали найбільший із 1991-го опозиційний мітинг на Болотній площі в Москві. Після цього влада неприкрито стала на шлях придушення прав і свобод громадян.

24 червня 2016 року Держдума прийняла так званий «Закон Яровая», який розширював повноваження російських силовиків і встановлював жорсткі вимоги до операторів зв'язку та інтернет-провайдерів. Закон зобов'язує операторів зберігати дані та відповідомлення абонентів, так що влада може отримати доступ до них у будь-який момент.

Законодавчо введено поняття «іноземний агент». Із 20 липня 2012-го «іноземні агенти» можуть бути некомерційні організації, із 25 листопада 2017 року ЗМІ, із 30 грудня 2020-го – фізичні особи. Під цим поняттям у Росії розуміють особу, яка отримує будь-яку підтримку з-за кордону. Фактично закон поставив під контроль влади громадський сектор.

Мем, що став популярним в інтернеті. Зображує старезного Путіна, який балотується на посаду президента Росії роком за 20. Картинка створена за допомогою програми FaceUp

4 березня 2022 року ухвалений «Закон про військову цензуру», який встановлює кримінальну відповідальність за розповсюдження критичної або викривальної інформації щодо збройних сил РФ. Тож будь-яка критика війни в Україні стала незаконною.

Карнавальна платформа художника з Дюссельдорфа Жана Тіпль зображує Путіна, який намагається проковтнути Україну. Напис німцями: «Ваааааааа!»

АГРЕСИВНА ТИРАНІЯ

Тепер Росія – це тиранія.

Як і будь-який сучасний авторитаризм, рашизм напозір приймає демократичні інститути, але насправді їх лише імітує. В системі рашизму демократичні інститути – це лише симулякр, головним завданням якого є маскування тиранії. Тому вони ніколи не працюють. Вибори проводяться, але перемагає чи то КПРС чи «Єдина Росія».

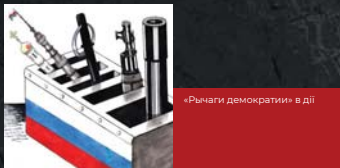
Все, що насправді рухає російську державу і суспільство, ніні не має ніякого стосунку до демократії, а лише до тиранії.

Поліцейський б'є протестувальницю на акції проти підвищення пенсійного віку. Москва, 9 вересня 2018. Кійкою у Росії називають «кірагом демократії»

Тирания – завжди ознака слабкості
Джеймс Рассел Ловелл
американський дипломат, поет і критик

«Річани демократії» в дії

Демократична Україна – найбільша небезпека для рашистів і тому путінський режим завжди намагався її корумпувати, контролювати та знищити зсередини. Тепер він вдався до неприкритої та неспровокованої воєнної агресії.

Додайте радикальну зневагу рашистів до ліберальних цінностей і стане зрозуміло, що рашизм хоче звільняти інших і від них. Для рашизму свобода – ніщо, силу влади замінила вертикаль влади, а толерантність вважається проявом слабкості.

Не треба себе тишити надіями. Антидемократичність рашизму несе небезпеку для світу, не тому, що росіяни – авторитарні, а тому, що вони хочуть нав'язати свій авторитаризм іншим народам.

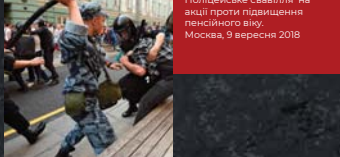
Мурал польського вуличного художника TUUSE (Пйотр Тузе Яворський). Перший із серії «Солідарність з Україною». Мурал виконаний на стіні біля залізничної зупинки неподалік Гданська. Спільний проєкт Поморського воєводства, Поморської залізниці й Академії образотворчих мистецтв у Гданську

Сучасна Росія – це версія СРСР 2.0.

У чому проблема із рашизмом? У тому, що він – не звичайна тиранія, яких є багато у світі і з якими ведуть бізнес, як завжди. Небезпечна особливість рашизму в тому, що він агресивний у своїй антидемократичності. Рашисти не лише стверджують, що демократичні цінності ментально не притаманні росіянам. Вони хочуть звільняти від демократії інших, у першу чергу своїх сусідів, що просунулися далі від них у побудові правової демократичної держави. Вони вважають, що рашизм є альтернативою демократії не лише для росіян, а й для інших, у першу чергу білорусів, українців, вірмен, грузинів, а потім прибалтійських країн, поляків, словаків. Рашизм хоче знищити демократію навколо своїх кордонів, бо бачить небезпеку в ній для свого виживання. Він боїться іскри демократії.

Поліцейське свавілля на акції проти підвищення пенсійного віку. Москва, 9 вересня 2018

РАШИЗМ— ЦЕ...

12 серпня 2000 року кораблі та підводні човни Північного флоту, в тому числі «Курськ», проводили навчання в Баренцевому морі. У четвертому торпедному апараті субмарини вибухнула практична торпеда 657Б-А. Підводний човен різко опустився на дно на глибину 108 метрів. Там стався другий вибух, який знищив носову частину човна. Путін відмовився від пропозицій британців та норвезькі допомогти з порятунком моряків та намагався приховати їхню смерть. Загинули всі 118 членів екіпажу. Атомний підводний ракетний крейсер К-141 «Курськ» на той момент був однією з найсучасніших субмарин ВМФ. Це була найбільша катастрофа в історії підводного флоту Росії.

Мешканці Російської Федерації майже ніколи не жили за демократією. Єдині в історії сучасної Росії конкурентні та неспальшовані президентські вибори відбулися у липні 1991-го. Як не парадоксально, це сталося ще в радянську епоху, до розпаду СРСР. Борис Єльцин був першим і останнім демократично обраним президентом, здобув 57,3 відсотка голосів виборців.

Прийшовши до влади, колишній директор ФСБ Володимир Путін відновив у Росії тоталітарний режим, маскуючи його під «керувану демократію».

Замовчування правди про загибель атомного підводного човна «Курськ» 12 серпня 2000 року стало початком брехні суспільству, поширення пропаганди і фейків, цензури, контролю над судовою та правоохоронною системами.

Путін упокорював російський народ страхом перед терористами, не гребуючи найжорстокішими методами. Шлях до необмеженої влади він проклавав жертвами підривів житлових будинків, публічно пообіцявши покарати зловмисників. Хоча ким були ті підривники насправді – чеченськими бійовиками чи російськими чекістами – досі достеменно невідомо.

КОНТРОЛЬ НАД СУСПІЛЬСТВОМ

1 вересня 2016 року у 12-ту річницю трагедії у Беслані матері Елла Кесаєва, Емма Бегрзова, Жанна Циріхова, Світлана Маргеева та Емілія Евров написали на футболках назви Путіна котрим їхні діти. Одні з них зазначили що саме верховний головнокомандувач РФ дав наказ стріляти. Загинуло 334 людини, трагедію не розслідували, винних не покарали. За вичну провсту матері оштрафували на 200,5 тисячі рублів і засудили до громадських робіт. Європейський суд з прав людини у 2017 році визнав, що російська влада чотири рази порушила право заручників на життя

Далі були розправи над терористами із заручниками. В Москві на Дубровці в 2002-му загинули 130 заручників, а жертвами бійні у школі в Беслані в 2004 році стали 334 особи, із яких – 186 діти. Жорсткий стиль силовиків вказував, що російська влада прагнула демонструвати силу, не дбаючи про заручників. У суспільстві сформувалася культ «сильної руки», яка наведе порядок.

Голову карельського «Меморіалу» історика Юрія Дмитрева, який оприлюднив правду про розстріли в урочищі Сандармох у 1937-му, ув'язнили на 15 років за надуманим приводом

Цькуванням і переслідуванням знищили легальну опозицію. Кремль тиснув на всіх, хто намілювався сказати правду. Тисячі людей убито, арештовано й ув'язнено. Найбільш резонансними стали вбивства правозахисниці Галіни Старовойтової (1998), журналістки Анни Політковської (2006), яка викривала злочини Путіна у Чечні, політика Бориса Немцова (2015), який досліджував російську гібридну війну в Україні. Антикорупціонера Олексія Навального намагались отруїти, а після повернення в Росію – кинули за ґрати.

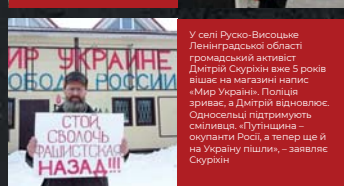
80-річний правозахисник Лев Пономарьов 20 лютого 2022 року заарештований у Москві на Пушкінській площі за протест проти війни в Україні

У російському суспільстві визрів запит на реставрацію тоталітаризму на брехливу позитивну велич, бажання навізати страх, тобто на советський стандарт. Де заведено, але домінує, де заведено, але грати роль старшого брата, у кого заведено, але щось, навіть несуттєве, забрати. У відповід на ці запити і з'явився Путін.

Валерія Новодворська російська правозахисниця

Одиночний пікет. У сьогоденній Росії це фактично єдиний спосіб мирного публічного протесту

У селі Руско-Висоцьке Ленінградської області громадський активіст Дмитрій Скуркін вже 5 років відіас на магазині напіс «Мир Україні». Поліція зриває, а Дмитрій відновлює. Односельці підтримують сміливого: «Пулціщина – оккупанти Росії, а тепер ще й на Україну пішли», – заявив Скуркін

У 2010 році спецслужбам дозволили без вагомих підстав переслідувати людей для «попередження злочинів». У шпигунстві, держзраді та розголошенні державної таємниці звинувачують вчених, бізнесменів і співробітників культурних центрів. Репресивні закони про «іноземних агентів» та «небажані організації» нацькували силовиків на освітні заклади та громадські установи. Під забороною опинилося міжнародне товариство «Меморіал», яке досліджувало злочини радянського тоталітаризму.

Протест проти війни в Україні у Петрозаводську (Карелія) поліція змела лише закрити собою, взявши у щільне кільце

6 березня 2022 року у Санкт-Петербурзі на набережній Мойки біля корпусу Російського державного педуніверситету імени Герцена написали проти війни в Україні комуніальні служби зафарбували блакитною фарбою

РАШИЗМ — ЦЕ...

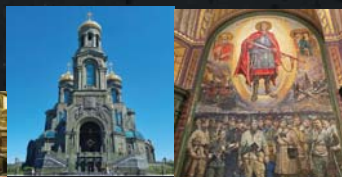

Навіть зі своїх відвертих поразок, як програне Бородіно, зданий Севастополь і потоплений крейсер «Варяг», росіяни витворюють перемоги міфи

Одним зі стовпів ідеології «русского міра» є так звана «слава російської зброї». Росіяни витворили патріотичні міфи навіть зі своїх відвертих поразок, як то: Бородінська битва 1812 року, дві оборони Севастополя у 1854-1855 і 1941-1942 роках, потоплення крейсера «Варяг» 1904 року.

У параметрах головного храму ЗС РФ закована мілітарна символіка: діаметр барабана головної бани становить 1945 метрів – на честь 1945 року; висота правниці – 75 метрів – на честь 75-річчя Перемоги; колір храму – темно-зелений. Головна ікона «Спас Нерукотворний» написана на дерев'яному ладані з підписом гарячків, що був піднятий з-за річки Неви. У розписі порад з біблійними святими зображені батальні сцени та біди Другої світової війни. У першому проєкті планувався мозаїки з портретами Єкатерини І Путиної, але під тиском громадськості від цієї ідеї відмовилися.

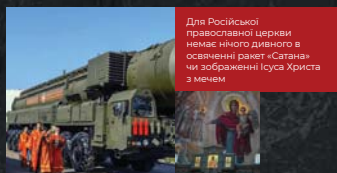
Нині головним об'єднуючим міфом Росії є перемога над нацизмом у 1945-му. Забуваючи про існування антигітлерівської коаліції і про внесок інших націй, рашисти привласнили звання народу-переможця, який самотужки «звільнив Європу від коричневої чуми».

Замість близького всім постраждалим від глобальної війни країнам гасла «Ніколи знову» Росія, нехтуючи мільйонами власних жертв, бере на озброєння зухвалі: «Можемо повторити».

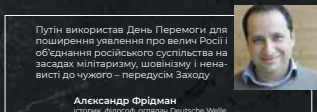
Перемогу над Гітлером у Москві подають як послугу, за яку весь світ навіки в неціненному боргу перед Росією. І позаяк сучасні росіяни продовжують справу дідів-переможців, то вони апріорі не можуть вважатися фашистами та агресорами. Навпаки, Москва присвоїла виключне право тарбувати своїх опонентів «фашистами», «нацистами», проводити їх «денацифікацію».

«ПОБЕДОБЕСІЄ» І МІЛІТАРИЗМ

Цей деструктивний культ, який російський протоієрей Мітрофанов влучно назвав «победобесієм», з року в рік набуває все більш химерних карнавальних форм: від бучних військових парадів на Красній площі до парадів автомобілів, стилізованих під танки з написами «На Берлін!», «Трофейний», «За Родину! За Сталіна!», фотографування з мавпочками у військовій формі та орденами та шоу-програм у нічних клубах, де «учасникам ВОВ вход безплатний».

Для Російської православної церкви немає нічого дивного в освяченні ракет «Сатана» чи зображенні Ісуса Христа з мечем

Александр Фридман
політик, філософ, автор блогу Politische Welle

У російській практиці слово «патріотизм» означає в першу чергу «стати солдатом». У 2016 році з ініціати міністра оборони РФ Шойгу була створена молодіжна парамілітарна організація «Юнармія», яка нині об'єднує близько мільйона підлітків віком від 8 до 17 років. Із них понад 50 тисяч в Криму та на тимчасово окупованих територіях Донецької і Луганської областей. Одне з головних завдань організації – «підвищення авторитету і престижу військової служби».

Марами російського «победобесія»

«Победобесіє» стало моральним фоном мілітаризації населення, яка в Росії починається з пелюшок. 9 травня в РФ прийнято влаштувати «паради» немовлят у військовій формі радянських бійців часів Другої світової. Дітей саджають у візки, стилізовані під танки, літаки, санітарні машини. Такі ж заходи влаштовують у дитячих садках і початковій школі. Крім віршів та пісень тієї пори діти розігрують сценки з допитом полонених, катуваннями та розстрілами. Все це подається із величезним пафосом під гаслом: «Спасибо деду за Победу».

Із незаконною анексією Криму та утворенням квазі-держав на окупованій у 2014 році частині Донбасу така практика стала основою «патріотичного виховання» на цих територіях. Не дивно, що в російському суспільстві не викликає заперечення освячення батюшкою ракетного комплексу «Сатана» чи реклама футболку з написом «Не смійте мої «іскандери» зірками кіно».

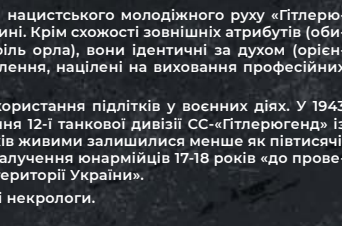

Російська «Юнармія» створена за образом і подобою нацистського молодіжного руху «Гітлерюгенд»

Російська «Юнармія», по суті, є клоном нацистського молодіжного руху «Гітлерюгенд», створеного в нацистській Німеччині. Крім схожості зовнішніх атрибутів (обидві організації емблемою обрали профіль орла), вони ідентичні за духом (орієнтовані на підлітків без критичного мислення, націлені на виховання професійних солдатів-убивць).

Як і гітлерівці, рашисти схвалюють використання підлітків у воєнних діях. У 1943 році Гітлер підписав наказ про створення 12-ї танкової дивізії СС «Гітлерюгенд» із 17-літніх. Із 20 тисяч мобілізованих юнаків живими залишилися менше як півтисячі. У 2022 році Шойгу підписав наказ про залучення юнармійців 17-18 років «до проведення спеціальної воєнної операції на території України».

На сайті «Юнармії» вже з'явилися перші некрологи.

Мілітаристські загарбницькі плани РФ декларуються на рекламних банерах

РАШИЗМ — ЦЕ...

У 2014 році Росія розв'язала війну проти України, яку дослідники охарактеризували як гібридну. Домінуютою такої війни є інформаційний вплив, а точніше – пропаганда, покликана змінити громадську думку, масову свідомість. Зусилля пропаганди спрямовані на ворога, на власне населення, а також на світове співтовариство з метою обґрунтування своїх дій, здобуття підтримки та лояльності.

Владимир Соловьев – головний пропагандист РФ, який вдавнявся масою фейків про Україну і розпалюванням ненависті до українців, підбурювач війни

На російському телебаченні діють два головних принципи, які вписуються в загальні підходи пропаганди РФ. Перший – зняття табу, дозвіл людям відкрито проявляти злість, ненависть, бажання принижувати інших. Важливу роль відіграє тон. Рупор Кремля на рашистському телебаченні Соловйов своїм агресивним стилем і манерою нормалізує все, що раніше було під забороною. Другий принцип – конспірологія замінила ідеологію. Виокремлення та протиставлення збирає народ: «вони», які проти «нас». Весь світ змальовано як світ змов.

Йозеф Пауль Геббельс – один зі сподвижників та послідовників Гітлера, гауляйтер Берліна, згодом міністр пропаганди в Третьюму Райху. Він керував обороною Берліна в останні місяці перед капітуляцією Німеччини і більше доби був на посаді рейхсканцлера

Останкінська телерадіо-телекомунікаційна вежа в Москві, звідки поширюють свою пропаганду однієї з російських телекомпаній та радіо. Останко стало метафорою російського телебачення

Будівля інформаційного агентства Росії «ТАСС» – основної державної пропагандистської інформаційної агенції РФ, колишньої радянської агенції

Путін, який називає розпад Радянського Союзу найбільшою геополітичною катастрофою ХХ століття, сприяє реанімації інструментів радянської та нацистської пропаганди. На одній із зустрічей навіть процитував Геббельса: «Чим неймовірніша брехня, тим швидше в неї повірять» та зазначив, що нацистський міністр пропаганди «добивався свого, був талановитою людиною».

На цьому тлі не випадковими виглядають скандальні заяви російського міністра закордонних справ Лаврова, в яких він звинуватив самих євреїв у Голокості і перекручуванні власної історії. Рашистська пропаганда не зраджує перевірненій схемі фейктоворення та заборон. І німці 1930-х, і росіяни сьогодні готові йти за жорстоким лідером. Головне, щоб він вів до світового панування. В обох випадках – і для нацистського Берліну, і для рашистської Москви – пропаганда не тло, а основа режиму.

Ольга Скабуєва – рашистська пропагандистка, ведуча шоу «60 хвилин» на каналі «Росія 1»

ЗЛОЧИННА ПРОПАГАНДА

Пропаганда працює, якщо це входить у психологічну картину світу людини. Або вона працює навпаки, як знак того, що у нас певного влади над реальністю, ми будемо вигадувати певну мовчачу і вашу справу стати на коліях і грати в те, що ви у це вірите. Це такий спосіб, через який проголошуються соціальні відносини. Чим абсурдніше те, щоти подає людям, тим більше людей мес прикидається, що вони це «кавають», тим більше ти проявляєш владу і тим більше вони проявляють лояльність

Петр Померанцев – британський журналіст-письменник, спідостат і модал та пропагандист в сучасній Росії

Нацистська пропаганда відіграла ключову роль у переслідуванні й знищенні європейських євреїв, підбурювала та плекала ненависть і сприяла творенню атмосфери байдужості до єврейської долі. Рашистська пропаганда готувала ґрунт війни та знищення українців.

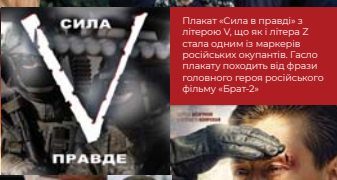
Путінська інтерпретація української історії пронизана шовінізмом та імперіалізмом. Подібно до німців 1930-1940-х, російські пропагандисти беруться давати оцінку іншим народам та вирішувати їхню долю. Рашисти навіть започинують в нацистів риторику, заявляючи про «розв'язання українського питання», подібно до гітлерівського «розв'язання єврейського питання».

Російська «антифашистська» та «антинацистська» риторика, таврування українців «неонацистами» працює задля дезорганізації, щоб зробити українців мішенню заражених победобесієм рашистських солдатів. Символічно, що російський так званий «антифашизм» став головною загрозою для євреїв у сучасній Україні та підштовхнув до наруги над пам'яттю про Голокост. З початку повномасштабного вторгнення російської армії обстрілюють єврейські цвинтарі, синагоги, Бабин Яр.

Обладнання англійського фільму «Україна – віне сьогодення», знятого продюсером Global 3 Pictures, засновником якого є режисер та продюсер Ігорь Лопатюк. І листопада 2020-го цей фільм з'явився на каналі документальних фільмів пропагандистського агентства RT. Україну поєдзано як державу, що не відбулася, увагу акцентовано на «ансамблостійності» української влади

Пам'ятник «Бабушке Аня». Російська пропаганда розширювала історію літньої жінки з Харківщини, яка збиралася зустрічати радянських «визволителів» з червоним прапором. Росіяни обстріляли зруйнували об'єкти Ганни Левицької, з українськими воїнами вважували її в безлічне місце

Плакати «Сила в правді» з літерою V, що як і літера Z став символізм із маркери російських окупантів. Гасло плакату походить від фрази головного героя російського фільму «Брат-2»

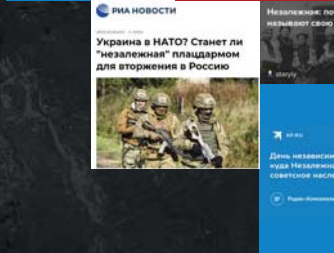
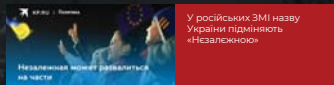
Рашистські фільми та серіали, зняті в 2000-х, представляли українців бандитами, колабораціоністами, жорстокими «бандерівцями», або ж як такий собі підвид росіян. Через кінопродукцію рашистська пропаганда позбавляла українців права на існування, виправдовувала війни, милітаризувала російське суспільство та прославляла велич РФ. Вона доносила ці образи і російському, і зарубіжному глядачеві через участь у кінофестивалях.

РАШИЗМ — ЦЕ...

Від початку агресії Російської Федерації проти України кремлівські пропагандисти запровадили до широкого вжитку низку слів. Замість назви «Україна» на федеральних каналах використовують слово «Незалежная», замість «український уряд» - «київський режим», замість «ЗСУ» - «ВФУ» (збройні формування України) тощо.

Це не просто хамство і приниження України. Це – формування за допомогою «модних» слів та словосполучень стійкого ставлення до порядку речей із нівелюванням власних проблем та гіперболізацією негативу у супротивника.

Вигадування і впровадження нових слів замість звичних, щоб унеможливити висловлення небажаних умовисновків засобами мови, описав Джордж Орвелл у романі-антиутопії «1984». Назвав таку ідеологічно змінену мову «новомовою». І хоча цей твір належав до художнього жанру, він описував реальне явище, свідками якого були сучасники Орвелла. Нацистська пропаганда оперувала особливою метафоричною лексикою, сукупність і практику вживання якої дослідники пізніше назвали «нацистською німецькою мовою».

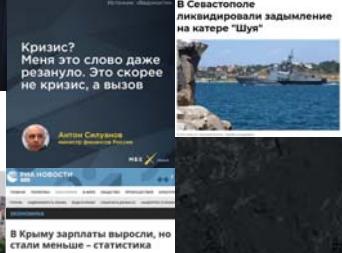
Схожі лексичні, семантичні та фразеологічні явища ми спостерігаємо і в мові російської пропаганди.

Російська новомова інколи набуває абсурдних форм. Скажімо, в Україні та світі дощі зазвичай призводять до повені, а в Росії це називають «підтопленням»; обвал чи падіння може бути у світі, тоді як для Росії це «від'ємне зростання»; вибухи – то в Україні, а в Росії це «хлопки»; порушення авторських прав і піратство – «імпортозаміщення», а контрабанда це «паралельний імпорт».

Так рашистську новомову використовують пропагандисти

МИНИСТР ФИНАНСОВ АНТОН СИЛУАНОВ ПРЕДЛОЖИЛ ИСПОЛЬЗОВАТЬ СЛОВО «ВЫЗОВ» ВМЕСТО «КРИЗИС». НЕ ВЗРЫВ, А ХЛОПОК. НЕ РАДЕНИЕ, А ОТРИЦАТЕЛЬНЫЙ РОСТ. НЕ КРИЗИС, А ВЫЗОВ.

ПОШИРЕНІ ПРИКЛАДИ ПІДМІНИ ЗМІСТУ НОВОМОВОЮ:

ВИБУХ	ХЛОПОК
КАРАНТИН	КАНИКУЛЫ
ЗАХВОРИТИ НА КОРОНАВІРУСНУ ХВОРОБУ	ПРИБОЛЕЛ ОРВИ
ЗНИЖЕННЯ ПОКАЗНИКІВ	ОТРИЦАТЕЛЬНЫЙ РОСТ
ПОЖЕЖА	ЗАДЫМЛЕНИЕ
ПОВІНЬ	ПОДТОПЛЕНИЕ
БЮРОКРАТИЧНІ ПЕРЕПОНИ	НЕМЕДЛЕННЫЕ ДЕЙСТВИЯ ГОСУДАРСТВА
ПРОТЕКЦІОНІЗМ	ИМПОРТОЗАМЕЩЕНИЕ
ТОТАЛІТАРНИЙ ЗАКОН	МИРОВАЯ ПРАКТИКА
ЦЕНЗУРА	РЕДАКТОРСКАЯ ПОЛИТИКА ГОС. СМИ
ДОМАШНІЙ АРЕШТ	САМОИЗОЛЯЦИЯ

Мета Новомови полягає не тільки в тому, щоб бути засобом вираження світогляду й мислення, які властиві Ангосуду, а й щоб унеможливити всі інші форми думки.

Джордж Орвелл
англійський письменник, роман «1984»

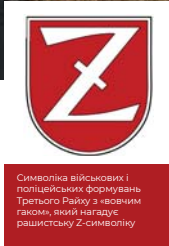
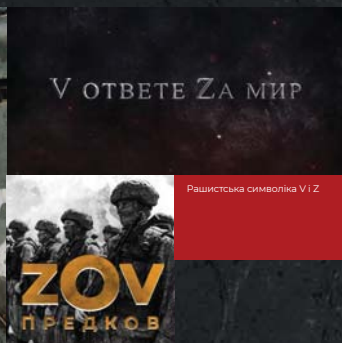

НОВОМОВА

Крім вербальної новомови російська пропаганда наслідує Третій Райх і в сфері символіки. Та якщо символ гітлерівської арієсофії в РФ заборонений, то повсюдне використання символів Z і V набуває ознак аналогічного культу та ініціації своєї належності до «руського міра».

Ці символи вперше з'явилися публічно на військовій техніці російської армії під час вторгнення в Україну. Згодом Z та V за допомогою пропаганди перекочували в масову культуру.

Власного сенсу в цих латинських літерах немає, а пропагандисти використовують їх на заміну кирилических З та В у гаслах «За Россию», «V ответе За мир!» та інших.

Символіка військових і поліцейських формувань Третього Райху з вказаним гаслом, який нагадує рашистську Z-символіку

Однак містики сприймають їх як окультні руни, які теж полюбили гітлерівські нацисти. Символ Z – це руна Eihwaz, що означає зв'язок світу мертвих і країни богів у скандинавській міфології, а V – це руна Laguz – символ магічного потоку, який перетинає весь світ. Більш уважні знавці семантики Третього Райху побачили в Z іншу асоціацію, а саме – «вовчий гак» – ще одну руно, яка подобалася нацистам. Її використовували в символіці 133-ї фортечної дивізії Вермахту та 4-ї поліцейської панцергренадерської дивізії СС. Невже просто «збіг»?

РАШИЗМ — ЦЕ...

Покоління росіян виховувалися на ідеї культурної переваги над іншими народами. Шовіністичні амбіції стати наддержавою підживлювалися відчуттям і представленням себе як найдуховнішої, найташовитішої і найосвіченішої нації, нації великої літератури, балету тощо.

Це самовозвеличчування і ксенофобська пиha незмінно супроводжувалося приниженням інших народів і знищенням їх національних надбань всюди, куди ступав чобіт російського солдата, підживлювалося цинічними культурними крадіжками-привласненнями.

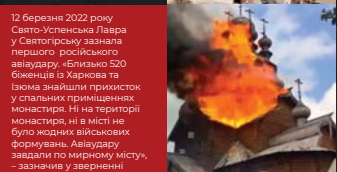
Знищення самотутніх традицій та руйнування спадщини інших народів, привласнення чужих надбань і духовне мародерство завжди були інструментами творення російської імперії і завжди супроводжували ідею російської величі.

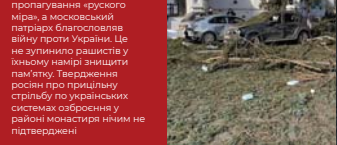
Літературно-меморіальний музей Григорія Сковороди, селя Сковородівки в Богородицькому районі на Харківщині. На 2022 рік приїзав 300 тисяч кваліфікованих українських філософів і богословів. У ніч на 7 травня російський спецназ окупував музей і селі, де він жив останні роки і де помер

Наступна денацифікація цієї маси населення полягає у перевикорванні, яке досягається ідеологічними репресіями... Денацифікація найнижче буде й деуралізацією

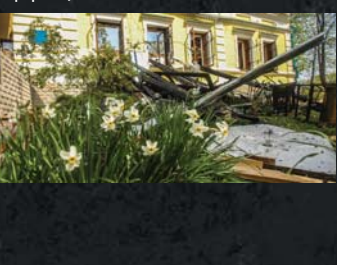

12 березня 2022 року Свято-Успенська Лавра в Святогірську зазнала першого російського авіаудару. «Близько 520 біженців із Харкова та зовсім знайшли притулок у спалених приміщеннях монастиря. Ні на території монастиря, ні в місті не було жодних військових формувань. Авіаудару завадали по мирному місту», — зазначив у записці 13 березня митрополит Арсений. З того часу невеликі про обстріл Лаври висвітлюють про і руйнування траллюються періодично. Іронія в тому, що Святогірська Лавра належить до Російської православної церкви в Україні і десятиліттями була осередком пропагування «русского міра», а московський патріарх благословляв війну проти України. Це не зупинило рашістів у їхньому намірі знищити пам'ятку. Травневий росіян про прильоту стрілку по українських системах оборони в районі монастиря нічим не підтверджені

У цьому контексті логічними є атаки на національну спадщину.

За попередніми підрахунками, на 5 вересня 2022 року близько 500 пам'яток та об'єктів культури були пошкоджені або зруйновані внаслідок повномасштабного військового вторгнення Росії на територію України. Такі дані наводить Міністерство культури та інформаційної політики.

ВАРВАРСТВО

Ще на вигадковій вступній сторінці. Ми зараз працюємо - Міністерство інформаційної політики разом з Держспецназом - над аналізом усіх суспільних майданів. Там дуже чітко прослідковуються спадщина атака на університети, музеї, тобто на нашу культурну цінність

Оксана Маркарова
госпа України у ЄДП

Дерев'яна церква Різдва Пресвятої Богородиці в селі В'язівка Коростівського району на Житомирщині частково зруйнована бомбою. Це навеличне село де не було ні військових, ні значних інфраструктурних об'єктів. Найімовірніше саме церква і була ціллю росіян. Чернівецька бібліотека, рашіще - будинок Василя Тарасовського зруйнована практично прямим попаданням бомби. Будинок управління Кеніга, до війни - офіс Лісогосподарської станції в Тростяні на Сумщині, окупанті спалили під час вступу з міста. Всі ці об'єкти - цінні національні пам'ятки архітектури.

Ханський палац у Бахчисар'ї. У 1944 році практично всі об'єкти культурної спадщини, пов'язані з історією і культурою кримських татар, були знищені. Залишилися єдиний у світі зразок кримсько-татарської палаткової архітектури - палац правителя Кримського ханства - династії Гераїв.

Після окупації в 2014 році Криму палац системно руйнується, вже втрачено деякі елементи 500-літньої будівлі. Під виглядом ремонтно-реставраційних робіт за твердженнями колишньої генеральної директорки Бахчисарайського заповідника Ельміри Аблятиєвої, триває свідоме нищення пам'ятки: «Це відбувається овертоно, непомітно для нас. Але насправді маємо справу з фактами культурного сприяння щодо певної групи людей, яка є корінним народом України - кримських татар». Сюжій висновки щодо загрози культурній спадщині від росіян у Криму озвучив ЮНЕСКО у своїй доповіді за результатами дослідження у 2021 році

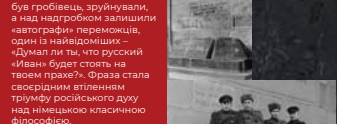
Ще в часи Російської імперії та радянської окупації з України було вивезено величезну кількість пам'яток, які зберігаються в російських музеях, найбільше - в Ермітажі, Російському музеї в Санкт-Петербурзі, Збройній палаті в Кремлі, Третяковській галереї, Московському історичному музеї і представляють як російське надбання.

Крадіжки продовжились з окупацією Криму, і тривають після повномасштабного вторгнення в Україну. У березні загарбники знищили будівлю Художнього музею імені Архипа Кундіна в Маріуполі, викрали його картини та роботи Івана Айвазовського.

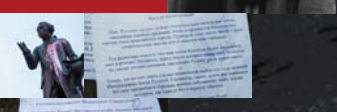
Фонд музею налічував близько 2000 експонатів, зокрема, крім згаданих, картини всесвітньо відомих митців Миколи Глушченка, Тетяни Яблонської, Михайла Дергуса, доля яких тепер невідома.

У квітні з кривазнавного музею окупованого Мелітополя рашісти вивезли унікальну колекцію скіфського золота й археологічних знахідок з мелітопольського кургану. У 1950-х частину із цих речей вивезли до російських музеїв, нині - пограбували решту.

Могіла Іммануїла Канта - німецького філософа, родоначальника німецької класичної філософії. Після завоєвання Кенігсбергу (тепер - Калининград) у 1945 році могила Канта стала однією з перших жертв вандалізму радянських солдат у місті надгробок розбили, церкву, при якій був гробовець, зруйнували, а над надгробком залишили «авторграфі» переможців, один із найвідоміших - «Душа ти, ти, ти, тусицький «йван» будець ступа на твоєм праху?». Фраза стала своєрідним втіленням трагедії російського коду над німецькою класичною філософією.

Примітно, що вандалізм у Кенігсберзі не припинився і в наступні роки. У 2018-му ми пам'ятали Канту на території університету та його могилу оббили фарбою, розкидали листівки із закляком «Поюж Канту! Слава Русії»

РАШИЗМ — ЦЕ

Рашизм протягом усього свого існування постійно вдається до методів міжнародного тероризму. Путіністи не раз були виявлені за тим, що викрадали та бивали людей, проводили диверсії за межами Росії. Жодні кордони для них не є перешкодою.

Тероризм – не новий метод досягнення політичних цілей у світовій практиці. Підтримка або підготовка терористів для підтримки закордонної діяльності та замовних вбивств була характерна для тоталітарних держав ХХ століття. Радянський Союз активно використовував свою агентуру і різноманітні «борці» для поширення терору, підриваючи суверенітет інших держав.

Павел Судоплатов – один з найвідоміших радянських терористів. Він керував організацією замку на Льва Троцького, вибив лідера ОУН Евгена Коновальця. Сучасна Росія продовжує використовувати цю персону як взірцеву для наслідування. Одна з вулиць оповитого Мелітополя у Закарпатській області була в травні 2022 року перейменована на честь Судоплатова, на початку липня йому поставили пам'ятник, а в самотньому місті можна було побачити біборда з його зображенням

У листопаді 2006 року з ознаками гострого отруєння госпіталізували Олександра Литвіненка – колишнього радянського та російського співробітника спецслужб, опонента Путіна, автора книги про прихильність ФСБ до вибухів будинків у російських містах в 1999 році. 23 листопада Литвіненко помирає, як пізніше встановило слідство, від отруєння радіоактивним полонієм-210

Проте злочини Росії, у порівнянні з її комуністичним попередником, досягли ще вищого рівня зловини досконалості. Путінський режим, крім звичайних засобів вбивства, використовує для підірвної діяльності хімічну та бактеріологічну зброю масового знищення, заборонену багатьма міжнародними конвенціями. Особливий цінність ситуації в тому, що Росія є постійним членом Ради безпеки ООН – органу, що мав би першочергово запобігти поширенню терору в світі.

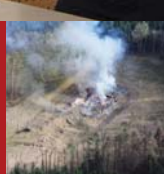
4 березня 2018 року в британському місті Солсбері були отруєні норово-наволотичною речовиною з сім'яства Новіков колишній російський розвідник Сергій Скірпаль та його дочка Юлія. Обом виклики. Слідці Великої Британії дійшли висновку, що до замаху причетні співробітники російської розвідки Олександр Петров (справжнє ім'я – Олександр Мішин) та Руслан Боширов (Анатолій Чепіла)

МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ

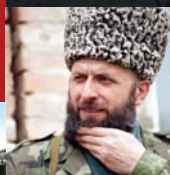
«Боширов (лівець) і Петрова через півроку після отруєння Скірпалів дали інтерв'ю російській пропагандистці Симонені. Покрили своє перебування у Солсбері тим, що вони прийшли як туристи подивитися на щодній місяцьової самоті, у квітні 2021 року ці перонажі завіталися у новому епіоді терористичної діяльності. Спецслужби Чехії зазначили, що до вибухів на військових складах поблизу Врбетице, які сталися у 2014 році, були причетні спецслужби Росії, а безпосередні виконавцями були її же «Боширов та «Петрова». Настільки отримодження цієї інформації стала висхідна російських дипломатів з Чехії та подальше дипломатична криза у відносинах між двома державами

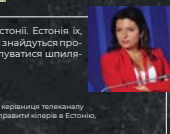
Головними виконавцями актів терору стають, зокрема, кадрові співробітники російських спецслужб – ФСБ, зовнішньої та військової розвідки. Отримуючи фахову підготовку, матеріальну й технічну підтримку від держави, вони мають розв'язані руки для здійснення терактів по всьому світу. Професійні терористи мають доступ до новітньої зброї, яку важко відслідкувати та знешкодити. Найвідомішим прикладом стало застосування бойової нервово-паралітичної речовини «Новичок» проти людей, які чимось засмутили Путіна і були змушені переховуватися за межами РФ.

Різновидом міжнародного тероризму Росії є підтримка злочинного режиму Рамзана Кадірова в Чеченській Республіці. Постріли і вибухи війни на Кавказі відгриміли десятиліття тому, але боротьба Кадірова з прихильниками вільної Ічкерії триває і сьогодні. Жертвами кадірівських найманців стають противники кривавого саатра путіна.

Після початку другої чеченської війни в 1999 році колишній віце-президент Іммері Зейлан Яндарбієв виконував роль послація воєнної Стамбулітні в кушуманських країнах. 13 лютого 2004-го він загинув у самотню автомобіль від вибуху в столиці Катару, місті Доха. Влада Катару виявила та заарештувала вбивць. Ними виявилися співробітники російських спецслужб

Вбивці Даші (Дутіно) вже в Естонії. Естонія їх звільнює, не видасть. Думаю, у нас знайдуться професіонали, які б'ються «імпімуліватися щільним» на оцілючці Талліна

Маргаріта Сімоніан
російська пропагандистка, керувачка телеканалу Russia Today, зазначила в інтерв'ю журналу в Стамбулі, серпень 2022

Мета рашиського терору – посіяти страх серед незадоволених режимом. Страх, що на земній кулі немає жодного місця, куди не дістали би криваві руки путінських злочинців.

30 жовтня 2017 року поблизу залізничного переїзду в Глівасі на Київщині розстріляли автомобіль, в якому перебувало подружжя Адама Осмаєва та Аміни Осмаєвої – громадянських активістів чеченського визвольного руху, українських військових. В результаті теракту Осмаєва загинула. З огляду на імя поглинну активність немає сумніву, що кілері працювали на замовлення путінського режиму

РАШИЗМ — ЦЕ

У Молдові та Грузії наприкінці існування СРСР з'явилися сили, які прагнули відірвати від цих країн шпів регіони, населені росіянами, гагаузами, осетинами, абхазами. В той час Ілкішкіна й Тбілісі прагнули свободи і реалізації законного права на вихід з СРСР. Москва використувала регіональних сепаратистів, щоб стримати рух до незалежності Молдови і Грузії. У збройних конфліктах 1990-х сепаратисти нефоційно і гібридно підтримувала російська армія, а також різношерсті найманці-добровольці проросійського спрямування. Так з'явилися ними на військові квазі-утвердження: Придністровська Молдавська Республіка (ПМР), Абхазія, Південна Осетія. Іхню відірваність від батьківщини забезпечували російські миротворці

У 2015 році Кремль втрутився у громадянську війну в Сирії для порятунку авторитарного режиму президентів Башара Асада, проти якого повстав народ. Російська зброя допомогла Асаду зберегти владу і зруйнувала життя мільйонів людей. Внаслідок газових атак Дамаску й Ель-Патайї, ядерної атаки на Думу загинули і постраждали сотні цивільних, серед яких багато дітей. Російські ракети та бомби зруйнували багато сирійських лікарень, знищили місто Алеппо

У серпні 1990 року голова Верховної Ради РРФСР Борис Єльцин закликав республікам Росії «братів стільки суверенітету, скільки зможете проковтнути». Татарстан і Чечня захотіли стати незалежними державами. Восени 1991-го, ще до підписання Блозовських угод, вони проголосили самостійність. У Чечні влада перейшла до національних антикомуністичних сил, а в жовтні там всенародно обрали президента республіки Джохара Дудаєва. Однією після розпаду СРСР Єльцин забув про свою копішню щедрість і повернувся до імперської практики збирання земель. Для Чечні це означало даві кровопролитній війні з регулярною російською армією, яка в усьому переважала чеченців, крім дуру Парузу алієву Чечня у 1996 році виграла, змусивши Москву визнати поразку та вивести свої війська. Однак у 1999-му Кремль розпочав нове підкорення, що супроводжувалося воєнними злочинами і геноцидом

Свої загарбницькі війни рашизм маскує під різними назвами – «миротворча місія», «спеціальна воєнна операція», «захист російськомовного (або православногo) населення». У багатьох збройних конфліктах на пострадянському просторі за останні 30 років помітний кривавий російський слід:

- несприйняття незалежності сусідів: розпад СРСР у Кремлі вважають помилкою і намагаються повернути під свою владу колишні радянські республіки, заперечуючи їхнє історичне право на власну державність – Чечня, Україна, країни Балтії;
- гібридна підтримка сепаратистів, які виступають проти центрального уряду, з метою послабити сусідні незалежні держави – Абхазія, Придністров'я;
- роздача проросійськoму населенню чужих держав громадянства РФ, аби потім збройно втручатися нібито на захист своїх громадян – Південна Осетія, Крим і Донбас;
- втручання у чужі міжнаціональні та міжетнічні конфлікти, іноді одночасно на боці протилежних сторін, щоб контролювати їх під виглядом миротворця – Карабах;
- збройне втручання у громадянські війни, підтримуючи одну зі сторін, щоб привести до перемоги і зробити залежною від Москви – Таджикистан, Сирія.

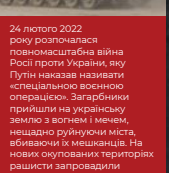
ВІЙНИ

На початку 2004 року в результаті Революції троянд до влади в Грузії прийшов демократичний уряд Міхаїл Саакашвілі. Країна розпочала демократичні реформи, боротьбу з корупцією і проголосила курс на європейську та євроатлантичну інтеграцію. Цього Кремль не міг пробачити колишньому сателіту. Випли з цієї розмовки внаслідок втручання Південно Осетія повстали збройні провакції. Миротворці та окупаційні бойовики обстрілювали грузинські села, провокуючи реакцію у відповідь. Саакашвілі закликав на силову операцію з відновлення контролю над Бунтінтани і неспокійним регіоном. Цього чечкав Кремль, аме готовий везити у Грузію свої війська. В серпні 2008 року розпочалося масштабне російське вторгнення в Південну Осетію, а заодно і Абхазію. За п'ять днів російська авіація завдала понад 100 ударів по мирних грузинських містах і селах. Завдавши грузинам поразки на полі бою, Росія дипломатично визнала і так підконтрольні їй сепаратистські регіони незалежними державами.

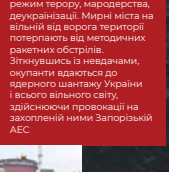
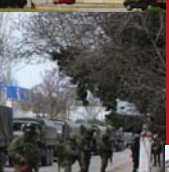
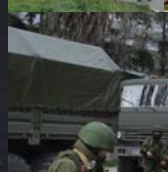

Необхідно зрозуміти, що це беззаперечно, що Росія – це загроза всьому світу. Саїгова громадянськість має це знати і боротися. Анексія Криму заздалегідь була здійснена двома простими міркуваннями, але неможливо приховати, а чому б не вважити те, що силою можна відірвати. А ще цей крок має чети – не пусти Україну в Європу. Кримська авантюра Росії відзначається нахабством, масштабністю, несподіваністю. Але це не нова для Росії стратегія, вона починається з 1917 року і до 2014-го, і нічого нового їй не видно

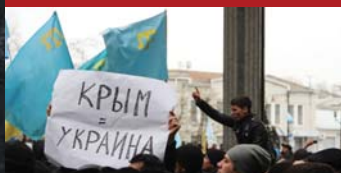
Сергей Ковалов
російський правозахисник, політ'ячєн радянських таборів

Щойно Революція гідності завершилася перемогою і винятним проросійським режиму Януковича в лютому 2014 року, Кремль владів до воєнного захоплення Криму. Навесні за підтримки залізничної Росії була розпочата збройний заколот на сході України. Москва підтримувала гібридні військові зброєю, командуванням, а часті і кадровою армією. Російські снаряди і ракети силлися на українські міста та їх захисників з нічого білу державного кордону з РФ. Незавжди ми зували незаконну анексію Криму, п'ятинський режимі надавав, що неприпустимий до розпаленої війни. Він зумів нав'язати Україні Мінські угоди, які замирювали конфлікт. Там часом на окупованих Росією територіях з'явилися так звані «народні республіки»

24 лютого 2022 року розпочалася повномасштабна війна Росії проти України, яку Путін наказав називати «спеціальною воєнною операцією». Загарбники приїхали на українську землю з військом і мачетами, нещадно руйнуючи міста, вбиваючи їх мешканців. На нових окупованих територіях рашисти запровадили режим терору, мародерства, деукраїнізації. Мирні міста на величій від ворога території розстрілюють від медичних раєвних обстрілів. Зіткнувшись із невдачами, окупанти вдаються до ядерного шаханяку України і всього вільного світу, здійснюючи провокації на захоплених ними Запорізькій АЕС

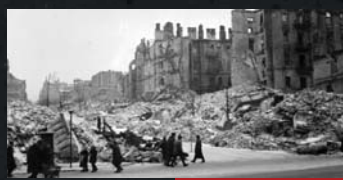
РАШИЗМ — ЦЕ

Знищені російськими окупантами житлові будинки у Бородянці Київської області

У війні проти України Росія брутально порушує норми міжнародного гуманітарного права, зокрема, скидаючи бомби або обстрілюючи житлові масиви, школи, лікарні, церкви, пам'ятки культурної спадщини, особливо небезпечні об'єкти.

Зруйновані київські вулиці, 1941

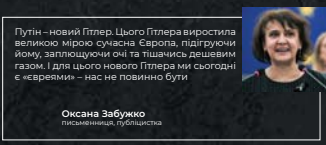
За шість місяців широкомасштабного вторгнення російська армія нанесла 300 ударів по військових цілях і понад 22 тисячі – по цивільних, тобто у 73 рази більше. Ворог знищує або зруйнував понад 2200 навчальних закладів, близько 500 об'єктів культурної спадщини, більше як 140 тисяч житлових будинків, понад 840 установ охорони здоров'я.

НИЩЕННЯ

Цивільні об'єкти для рашистського режиму – продумані мішені. Та це стосується не лише України. У багатьох попередніх збройних конфліктах, де є слід Кремля, знищення цивільних структур завжди було їхньою метою. Наприклад, у Чечні, Грузії та Сирії найбільше жертв було саме серед мирних людей.

Обстрілана окупантами лікарня у Тростянці на Сумщині

Пулга – новий Птєрєв. Цього Птєрєва виросила великою мірою східна Європа, підтримуючи його, заплісуючи очі та пишачись дешевим газом! Для цього нового Птєрєва ми сьогодні є «євреями» – нас не повинно бути

Оксана Забужко
журналістка, українська

Такий вигляд тепер мають ясла-садок №354 міста Харкова

Тож із якою метою РФ знищує цивільні об'єкти в Україні?

По-перше, це зручний інструмент пропаганди – оголошують, що самі ж українці руйнують свої школи, лікарні, церкви для дискредитації росіян. Так працювала й советська пропаганда. У вересні 1941 року частини Червоної армії разом із загонами НКВД перетворили центр Києва з його унікальними спорудами на руїни, поховали під уламками кілька тисяч мешканців. Традиційно, комуністична пропагандистська машина переклала відповідальність за цю ретельно сплановану акцію на німців.

По-друге, бомбардуваннями цивільних об'єктів можна тиснути на місцевих – якщо здадуться, то під контролем російських окупаційних військ обстріляти начебто припиняться. Пошкодження цивільних об'єктів окупант також вважає чинником залякування та психологічної дестабілізації. Кремль розраховує, що атаки викличуть хаос, паніку, неконтрольовану міграцію серед українців. А головне – спровокують бажання швидше капітулювати.

Зруйнована російськими окупантами Київська спеціалізована школа №17

По-третє, російське керівництво оголошує цивільні об'єкти війсьними цілями. Будівлі в них завжди ховаються українські центри управління, штаби, склади зі зброєю і технікою або що. Так росіяни виправдовують власні злочини. Проте до уваги не береться, що в таких місцях часто розташовані пункти домедичної допомоги, бомбосховища й укриття, які рятують від ворожих снарядів і куль, які є останнім шансом на порятунок людей.

По-четверте, умисно знищуючи культурну спадщину та матеріальне надбання нації, рашисти стирають докази нашої історії та культури, привласнюючи їх.

Рештки Лисичанського Будинку культури інженерно-технічних працівників на руїнах після влучення російської ракети. Тут працював штаб видачі гуманітарної допомоги

У цій війні російські окупанти чинять беззаперечний злочин проти українців – вбивають мирних мешканців, знищують цивільні об'єкти, захоплюють території. Та найстрашніше, що рашисти ставлять під загрозу існування все людство – обстрілюють Запорізьку атомну електростанцію – об'єкт, що перебуває під їхнім тимчасовим контролем.

РАШИЗМ — ЦЕ

«Дії РФ в Україні дають достатньо доказів, щоб зробити висновок, що Кремль розпалює геноцид та вчиняє звірства, спрямовані на знищення українського народу» – йдеться у правовому Звіті, підготовленому у травні 2022 року Інститутом стратегій та політики New Lines та Центром прав людини Рауля Валленберга. Документ підписали 30 провідних правників світу та експертів з геноциду. Звинування в злочині підкріплюються списком доказів масових убивств цивільних, представників місцевого самоврядування, викрадень, катувань, зґвалтування жінок і дітей, знущання над тілами вбитих, блокади населених пунктів, знищення цивільної інфраструктури та дегуманізуючої антиукраїнської риторики, яку використовують високопосадовці Росії.

З подібним світ зіткнувся в Сребрениці у 1995 році, під час масового знищення мусульман у Боснійській війні. Через 10 років Міжнародний суд визнав це вбивство геноцидом.

Житомирська траса. Знищені російськими окупантами цивільні автомобілі з людьми, які розсіяли навколо місця вихаїти у безпечне місце. Квітень 2022

У Бучі на Київщині виявлено кілька місць масових поховань, куди окупанти скидали тіла людей зі слідами катувань, убивств, пострілами в потилицю, зі зв'язаними руками. На фото зафіксовано ексгумацію тіл з однієї із братських могил та тіла розстріляних на вулиці мирних мешканців Бучі. Квітень 2022

ГЕНОЦИД

Автори Звіту доводять, що Росія порушила кілька статей Конвенції ООН про геноцид від 1948 року.

Шокуючі акти військової агресії Росії проти цивільних розпочалися з перших днів вторгнення в Україну. Армія РФ блокує евакуацію населення, розстрілює цивільний транспорт на автомагістралях, наносить цілеспрямовані ракетні артилерійські та авіаудари по лікарнях, школах та вокзалах.

Свідченням геноциду також є примусове вивезення громадян України на територію Росії, створення фільтраційних таборів, де часто зникають молоді жінки. За словами президента України Володимира Зеленського, на липень 2022 року в Росію вивезено 2 мільйони людей, серед них близько 180 тисяч дітей.

Мобільні крематорії та 45 тисяч спеціальних мішків для трупів, з якими прийшла російська армія і які мали бути використані під час зачистки населення, є черговим свідченням цілеспрямованого акту геноциду.

Жителів окупованих міст і містечок російські солдати розстрілювали прямо у їхніх будинках та на подвір'ях. Понад 1500 цивільних були знищені лише на території Київської області – у Бучі, Ірпені, Гостомелі, Бородянці. Ірпінь. Квітень 2022

В'язні «ягіднянського концтабору» на деревах підвалу, де їх протягом березня насильно утримували російські окупанти, вели календар, а на стінах діти малювали. Праворуч овірка писали правдиві померлих, ліворуч – розстріляних. Село Ягідне біля Чернігова

Я назвав це геноцидом, оскільки стає все очевиднішим, що Путін намагається знищити саму цю країну українцем! Доказів цьому немало більше. Наші юристи матимуть можливість оцінити, як кваліфікувати ці злочини на міжнародному рівні. Але для мене це саме так

Дмитро Байдєнко
Президент СБУ

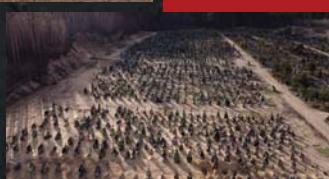

Поліція України розслідує факти загибелі понад 12 тисяч мирних українців, 1200 тіл, серед них і знайдені у братських могилах, не ідентифіковані (дані за червень 2022 року). На фото – кладовище в Ірпені, де заляглися багато свіжких могил. Квітень 2022

Після звільнення окупованих російськими територій Київської, Чернігівської, Житомирської, Сумської областей у квітні 2022 року світ жахнувся від доказів масових страт. Братські могили, масові поховання в середмісті, могили у дворах Бучі та Ірпеня засвідчили, що війна, яку веде Росія, є геноцидом проти українського народу.

У звільненому від російських окупантів селі на Харківщині, в лісомузі віднайдено місце заховання 450 тіл цивільних зі слідами насильницької смерті. На більшості могил немає імен, лише позначки з номером. Тут поховані чотири покоління родини Стопкових

СТАТТЯ 2 КОНВЕНЦІЇ ООН ПРО ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНУ ГЕНОЦИДУ ТА ПОКАРАННЯ ЗА НЬОГО ВІД 9 ГРУДНЯ 1948 РОКУ ВИЗНАЧАЄ ГЕНОЦИД

«як будь-які з наступних дій, здійснюваних з наміром повністю або частково знищити національну, етнічну, расову чи релігійну групу як таку. Під геноцидом розуміється:

- вбивство членів цієї групи;
- нанесення тяжких тілесних або психічних ушкоджень членам такої групи;
- навмисне створення членам групи життєвих умов, які розраховані на повне або часткове знищення групи;
- дії, розраховані на унеможливлення народження дітей в середовищі групи;
- насильницька передача дітей цієї групи іншій групі».

На тимчасово окупованих територіях загарбники вилучають з бібліотек та шкіл книги й підручники з історії України, українську художню літературу. Усе, що свідчить про українську ідентичність та витоки, знищується, оголошується «екстремістським» за змістом. Навчання в окупації відбувається за російськими програмами та підручниками. За окупаційними військами наступає російська пропаганда.

Диктатор Путін та армія пропагандистів у Росії протягом десятиліть формували суспільну думку, яка заперечувала існування українців. Численні фейки, які озвучують Путін, Сурков, Медведєв зводяться до того, що росіяни та українці начебто один народ, одне ціле, що України не існує, як і української нації, мови, культури. Це також підпадає під дію Конвенції ООН про геноцид.

Дії Росії в Україні геноцидом визнали парламенти України, Естонії, Латвії, Польщі, Литви, Чехії, Ірландії, палата громад парламенту Канади.

Взявши в облогу Чернігів, російські окупанти позбавили містан води, харчів, світла. А ще можливість поховання померлих та заривали на місцевому цвинтарі, який постійно обстрілювали. У лісопарку «Глишчанка» під час блокади міста поховали понад 1000 людей. Квітень 2022